

ת"פ 40439/01/14 - מדינת ישראל נגד לורנס חיפאוי, אלי והבה, ניסים ניר לוי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 40439-01-14 מדינת ישראל נ' חיפאוי ואח'

המאשימה	בפני בעניין:	כבוד השופט עידו דרזיאן מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד הוד נגד
הנאשמים		1. לורנס חיפאוי ע"יב"כ עו"ד כבהא ו-זר 2. אלי והבה ע"יב"כ עו"ד קהן 3. ניסים ניר לוי ע"יב"כ עו"ד כבריאן

גזר דין לנאשמים 1 ו-2

ביום 2.11.14, במסגרת הסדר טיעון דיוני ללא הסכמה לעונש, הודו הנאשמים בכתב אישום מתוקן והורשעו:

נאשם 1 הורשע בעבירת גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז;

נאשמים 2 ו-3 הורשעו בעבירה של תקיפה בצוותא, לפי סעיף 382(א) לחוק הנ"ל (יודגש, כי על-אף פירוט חבלות ופציעות בכתב האישום המתוקן, הורשעו הנאשמים 2 ו-3 בעבירת תקיפה "סתם" בצוותא בלבד, משיוחסו החבלות והפציעות לתוקף/ים אחר/ים).

לנוכח גילאיהם הצעירים של הנאשמים, הופנו שלושתם לעריכת תסקירי שירות המבחן והוגש תסקיר בעניינו של כל אחד מהם. הנאשם 2 הופנה לממונה על עבודות השירות ונמצא מתאים לריצוי מאסר על-דרך עבודות-שירות.

מעשי הנאשמים:

1. בתאריך 25.7.12 בשעה 03:15, במתחם לונדון מיניסטור בתל אביב, התרחש אירוע אלימות ונשמעו קריאות לעזרה. המתלונן סלבה רייכלין הוא מאבטח שעובד במקום, אך באותה עת שהה בו לצורך בילוי. לשמע הקריאות, רץ המתלונן לכיוון המקום במטרה לעזור למאבטחים.

2. אז תקפו הנאשמים 2 ו-3 בצוותא חדא את המתלונן, בכך שחבטו בו, דחפו אותו, הצמידו אותו לקיר והלמו בו

עמוד 1

במכות אגרוף ו"ברכיות" לגופו. נאשם 3 הפיל את המתלונן במדרגות, ובעוד המתלונן שרוי על הקרקע, המשיכו הנאשמים 2 ו-3 להפליא בו מכותיהם - נאשם 3 חבט במתלונן ונאשם 2 בעט בו שתי בעיטות באיזור הבטן והחזה.

3. תוך כדי שהנאשמים מכים את המתלונן, דקר אותו אדם אחר באמצעות חפץ חד בעכוזו ובירכו.

4. כתוצאה מהתקיפה המתלונן נגרמו למתלונן חבלות: דקירה בעכוז שמאל, ארבעה חתכים שנתפרו, המטומה בסמוך לדקירה, שני פצעי דקירה בירכיים האחוריים וחבלה בארובת עין שמאל. המתלונן אושפז וקיבל טיפול רפואי בבית החולים איכילוב.

5. במהלך אירוע התקיפה גנב נאשם 1 את תיקו האישי של המתלונן, אשר היה מחובר לגופו באמצעות חגורה, בכך שנטלו בכוח. תיקו של המתלונן הכיל מכשיר טלפון נייד, כ-662 ₪ כסף מזומן, שני צרורות של מפתחות, קופסת סיגריות, כרטיסים, תמונות ומסמכים אישיים נוספים.

נסיבות העבירה של תקיפה בצוותא - קביעת מתחם העונש ההולם (לנאשם 2):

1. כי לעניין המתחם לא הבאתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, אשר בעת מעשה האלימות היו בני 20, דהיינו "בגירים צעירים". בדרך-כלל, וכך גם במקרה דנן, גילו של נאשם הוא רלבנטי לגזירת עונשו בתוך מתחם הענישה שנקבע, להבדיל מקביעת המתחם עצמו (ע"פ 8639/13 אלטרי נ' מ.י. (2014) בפסקה ט"ו, וע"פ 778/12 פלוני נ' מ.י. (2013) בפסקה 30). עוד ראו דברים שנאמרו לגבי אלימות סתמית של צעירים ברע"פ 8566/13 טקצניקו נ' מ.י. (2015) מפי הש' רובינשטיין.

2. עבירת התקיפה בצוותא מגנה על שלמות הגוף והבריאות וכן על אוטונומיית הפרט, ביטחונו האישי וזכותו על גופו. הנאשם פגע בערכים אלו במידה גבוהה, כאשר תקף עם הנאשם 3 את המתלונן ונקט כלפיו באלימות קשה ומכוונת. כמתואר בכתב האישום, הם חבטו בו, דחפו אותו, הצמידו אותו לקיר והלמו בו במכות אגרוף ו"ברכיות". גם כשהיה המתלונן על הקרקע, בעמדה שאינו יכול להתגונן - המשיכו הנאשמים להפליא בו מכותיהם, כל אחד בדרכו.

3. למתלונן נגרם נזק פיזי ממשי וקשה, אולם כתב האישום המתוקן מייחס לנאשמים אך ורק עבירת תקיפה "סתם" שבוצעה בצוותא, כך שלא ניתן לייחס להם אחריות לנזקים הקשים שנגרמו למתלונן. הנזק שניתן ליחסו לנאשם דנן הוא אפוא המכאובים הפיזיים והפגיעה בתחושת הביטחון, האוטונומיה וכבוד האדם של המתלונן. הנזק הפוטנציאלי הוא כמובן חמור בהרבה.

4. ברגיל, מעשים כגון אלו גוררים הרשעה בעבירות חמורות יותר, כגון תקיפה חובלנית או פציעה, והעונשים נעים בהתאם בין 10 חודשים ויותר של מאסר ועד 24 חודשי מאסר, כעונש עיקרי. אולם, כפי שהודגש לעיל, עניינו בעבירה הפחותה בחומרתה במידה ניכרת, ולא ניתן אפוא לגזור מהענישה הנ"ל למקרה דנן. קשה לגזור מהפסיקה מדיניות ענישה ההולמת את נסיבות המקרה, החמורות בהרבה מהנסיבות השכיחות בעבירות תקיפה "סתם" ואפילו בצוותא.

5. בהתחשב בנסיבות, ייקבע אפוא מתחם עונשי שינוע בין חודשי מאסר ספורים (שניתן לרצותם גם בעבודות שירות) ועד שמונה חודשי מאסר, כעונש עיקרי.

נסיבותיה של עבירת הגניבה - קביעת מתחם העונש ההולם (לנאשם 1):

1. עבירת הגנבה מגנה על הקניין והחזקה. במקרה דנן נסיבות הפגיעה בערכים המוגנים חמורות במיוחד - גזילת רכושו של קורבן אלימות, בעיצומו של אירוע התקיפה. אף שלא מדובר באירוע מתוכנן, ייקבע אפוא מתחם המאפשר גם ענישה חמורה מהרגיל.
2. מתחם העונש ייקבע אפוא בין מאסר מותנה וקנס לבין שמונה חודשי מאסר.

לנאשם 1 - קביעת העונש במתחם:

1. הנאשם 1, יליד 1991, רווק, עובד ומפרנס עצמו, ללא עבר פלילי.
2. לפי תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו, הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הביע אמפתיה למתלונן, מתחרט ומצטער. השירות מצא כי מדובר בצעיר בעל כוחות וערכים חיוביים, שמוכן ויכול להיתרם מטיפול. עוד יש להניח כי השבועות שבילה הנאשם במעצר היוו כשלעצמם נתון מרתיע.
3. לפיכך ייקבע עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם, לעניין העונש העיקרי, כשלמאסר מותנה יצטרפו קנס, פיצוי וצו מבחן. אדגיש, כי לא מצאתי צורך במקרה זה לחייב את הנאשם בביצוע של"צ, על-אף המלצת שירות המבחן (שאפשר ובאה אך כמשקל-נגד לאפשרות מאסר, ולו בעבודות שירות).

לנאשם 2 - העונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, וייקבע סמוך לסף המתחם:

1. הנאשם יליד 1992, כבן 23 כיום, רווק המתגורר בבית אמו, ללא עבודה קבועה.
2. לפי תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו, הנאשם גילה קשיי הסתגלות ותפקוד בלימודים ובשירות הצבאי ממנו שוחרר, כשברקע הטראומה של מות אביו בהיותו בן שבע. השירות מצא כי הנאשם מתקשה למצוא יציבות בחייו, בין היתר בשל חסרונה של דמות אב תומכת ומכוונת בילדות, ומיעוטם של גורמים תומכים כיום.
3. הנאשם נטל אחריות למעשיו, אך תלה אותם בשכרותו וברצונו להגן על חבריו. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, אך גילה אמפתיה חלקית בלבד למתלונן.
4. שירות המבחן מצא כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה הינו נמוך, והמליץ לשלב את הנאשם בטיפול, בו הוא מעוניין. השירות המליץ להימנע ממאסר על-דרך כליאה, שיחשוף את הנאשם לחברה עבריינית, ולכן הציע לחייב הנאשם בשל"צ, לצד מאסר מותנה, פיצוי וצו מבחן.
5. לא מצאתי הצדקה להחרגת העונש ממתחם העונש ההולם. ניתן לגמול לנאשם כראוי לו בענישה עיקרית שמהותה מאסר בעבודות שירות, ובכך לשרת את עקרון ההלימה ללא הסכנה של חשיפת הנאשם לחברה עבריינית ולפוטנציאל הדרדרות נוסף.
6. לזכות הנאשם יש לזקוף את גילו הצעיר; היעדרן של הרשעות קודמות; הקושי החמור שבמאסר ראשון, שעמו גם סכנת הדרדרות נוספת; נטילת האחריות, צער וחרטה; מוטיבציה ויכולת לשיקום; נסיבות חייו של הנאשם, שגדל כאמור ללא הכוונה ותמיכה מספיקות; נכונותו לפצות את המתלונן; וכמובן הודייתו; כל אלה יצדיקו קביעת העונש העיקרי בתחתית המתחם, בדמות מאסר קצר בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה, קנס, פיצוי וצו מבחן.

7. על כל אלה, יצוין עוד כי הנאשם כבר טעם טעמו של מעצר בן מספר שבועות.
8. לנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם והטלת מאסר בעבודות שירות, יהא הקנס סמלי למדי.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 1:

- א. מאסר על-תנאי בן ארבעה חודשים למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת רכוש פרט לעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב;
- ב. קנס בסך 1,000 ₪, או שבוע מאסר תמורתו;
- ג. פיצוי המתלונן בסך 1,500 ₪. הקנס והפיצוי ישולמו עד ליום 15.12.15, והפיצוי יועבר לזכות המתלונן;
- ד. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום, ומזהיר אותו כי אי שיתוף פעולה עם שירות המבחן יוביל להשבת התיק לבית המשפט ולגזירת עונש חלופי נוסף;

לנאשם 2:

- א. שלושה חודשי מאסר על-דרך עבודות שירות, החל מיום 17.12.15 במרכז יהדות בוכרה בתל-אביב. הנאשם מזהיר כי אי-ציות להוראות הממונה על עבודות השירות או הממונים במקום העבודה, יוביל להפסקת העבודות ולהמשך ריצוי המאסר על-דרך כליאה-ממש;
- ב. מאסר על-תנאי בן שישה חודשים למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות;
- ג. קנס בסך 500 ₪, או חמישה ימי מאסר תמורתו;
- ד. פיצוי המתלונן בסך 3,000 ₪. הקנס והפיצוי ישולמו עד ליום 15.12.15, והפיצוי יועבר לזכות המתלונן;
- ה. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום, ומזהיר אותו כי אי שיתוף פעולה עם שירות המבחן יוביל להשבת התיק לבית המשפט ולגזירת עונש חלופי נוסף;

הוראות נלוות:

- א. התביעה תוודא כי בידי המזכירות טופס פרטי מתלונן מעודכן;
- ב. עותקי גזר הדין יישלחו לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות;

ג. מוצגים: המוצגים, ככל שקיימים, יישמרו עד סיום כלל ההליכים הקשורים לאירוע;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ג חשון תשע"ו, **26/10/2015**, במעמד הצדדים.